

JAARBOEK 13 - 1991 - uitgegeven door de vereniging / stichting ZANNEKIN, Ieper / Mijdrecht. 8900 - Ieper, Paddevijverstraat 2. 176 p., ill.

Hoewel de „Franse Nederlanden” een niet onaardig gedeelte innemen van dit tijdschrift, dat zich wil wijden aan *alle* grensgebieden van de Nederlanden, komen ditmaal de relaties met het Oosten sterk aan hun trekken: de Casselse hervormer Datheen, die in Frankenthal en in Elbing (Oost-Pruisen) actief was, het Nederrijnse Meurs dat aan de Oranjes behoorde, de kerk van Zwillbrock aan de weg van Groenlo naar het Westfaalse Vreden als rest van een oud minderbroedersklooster. De naar Zuid-Afrika uitgeweken kunsthistoricus Teurlinckx (Bloemfontein) heeft het over de zeer talrijke kunstenaars uit de Nederlanden die in de „Duitse ruimte” (o.a. in Augsburg en Danzig) werkzaam zijn geweest. Prof. Balace uit Luik toont aan hoe het Franse regime de inwoners

van het Prins-bisdom Luik dichter bij elkaar heeft gebracht, „omdat zij niet Frans wilden zijn, maar steeds Belgisch waren”. A. Lowyck kan opnieuw een hele reeks „Nederlandstalige schrijvers en rederijderskamers in Sint-Winoksbergen en de Westhoek uit de 16de en 17de eeuw” behandelen en daarmee bevestigen dat het Nederlands als schrijftaal daar nog lang heeft geleefd. E. Corsmit beschrijft hoe Ch. Dickens Frans-Vlaanderen heeft beleefd, terwijl P.J. Verstraete de aandacht vestigt op de „vlaamsgezindheid” van de Zuidfransman G. Blachon van wie in 1922 in Rijsel het boek „*Pourquoi j'aime la Flandre*” (later vertaald door Stijn Streuvels) verscheen; hij was een groot bewonderaar van Gobineau. A. Belmans breekt een lans voor de Beneluxsamenwerking in het Verenigd Europa „ter beveiliging” van onze identiteit. C. Moeyaert bespreekt kritisch Milis' boek *La formation d'une région biculturelle* en verdedigt het Nederlands-Germaanse karakter van „les provinces du Nord”. Het jaarboek bevat steeds boeiende en gevarieerde lectuur.

G. DE SMET